BESLUTNING Nr. 2/54

af 7. januar 1954

om ændring af beslutning nr. 31/53 af 2. maj 1953 om vilkårene for offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser anvendt af virksomheder inden for stålindustrien

DEN HØJE MYNDIGHED HAR

under henvisning til traktatens artikel 60, stk. 2, litra a),

under henvisning til beslutning nr. 31/53 af 2. maj 1953 om vilkårene for offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser anvendt af virksomheder inden for stålindustrien (*Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Tidende* af 4. maj 1953, s. 111), og

ud fra følgende betragtninger:

Offentliggørelsen af priser og salgsbetingelser, som er nødvendig for anvendelsen af de i traktaten fastsatte konkurrenceregler, bør sikres på en måde, som er forenelig med en fri prisdannelse for stål i overensstemmelse med markedsudviklingen og med de handelsmæssige krav ved kontraktafslutninger;

som følge heraf bør prislisterne klart være udtryk for det prisniveau, der er bestemt af markedet;

imidlertid bør virksomhederne ikke være forpligtet til ved en øjeblikkelig offentliggørelse at fastsætte prisreguleringer svarende til de mindre eller forbigående udsving, som stålmarkedet kan udvise;

i øvrigt er det formålstjenligt at gøre det lettere for virksomhederne at ændre deres offentliggjorte prislister ved at begrænse tidsfristen for ikraftsættelsen af nye prislister mest muligt;

i øvrigt falder transaktioner, som i forbindelse med driften af en virksomhed udviser specielle egenskaber, under denne virksomheds ansvar uden for de kategorier, som er beskrevet i dens prisliste;

endelig ville de særlige betingelser for produktionen og handelen med visse sorter af finjern, der ikke er opført i bilag III i traktaten, hindre opstillingen af prislister; det forhold, at transaktionerne vedrørende dette stål unddrager sig sammenligning, ville fjerne det praktiske grundlag for en offentliggørelse i denne form, og

efter udtalelse af Det rådgivende Udvalg,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I ovennævnte beslutning nr. 31/53 indsættes en artikel 1 a med følgende ordlyd:

»*Artikel 1 a*

Offentliggørelsen af ændringer i prislisterne er tvungen, når der opstår en gennemsnitlig afvigelse i op- eller nedadgående retning, beregnet, som anført nedenfor, mellem den faktisk anvendte pris og den offentliggjorte pris, såfremt den anvendte basispris i de offentliggjorte prislister afgiver mere end 2,5 % fra de indgåede transaktioner.

For hver kategori af produkter, for hvilken der findes en tilsvarende basispris i prislisten, beregnes den gennemsnitlige afvigelse på grundlag af de samlede transaktioner, der er gennemført inden for de sidste 60 dage.

Dette opnås ved at sætte alle de fremkomne afvigelser, hvad enten disse angår basispriserne eller alle andre elementer i de faktiske priser, i forhold til den solgte mængde multipliceret med de offentliggjorte basispriser. Disse priser er for hver transaktion dem, som er offentliggjort i den seneste prisliste.

Hvis en transaktion i den pågældende virksomheds drift imidlertid udviser specielle egenskaber, således at denne falder udenfor de kategorier, som er beskrevet i prislisten, indgår de særlige betingelser, som er anvendt for sådanne transaktioner, ikke i beregningen af den anvendte gennemsnitlige afvigelse.

Virksomhederne bør være i stand til at bevise, at de inden for disse grænser faktisk anvendte afvigelser er blevet anvendt uden forskelsbehandling på alle sammenlignelige transaktioner.«

Artikel 2

Artikel 2 f) i den ovennævnte beslutning nr. 31/53 erstattes med følgende bestemmelse:

»f) Når der anvendes rabatter og forhøjelser, som ikke omfattes af næstsidste stykke i artikel 1 a, og især:

— kvantumsrabbatter, hvad enten de ifølge specifikation er ydet på grundlag af en samlet ordre, på grundlag af en mængde opnået hos en sælger i en periode eller på grundlag af en købers samlede forbrug,

— bonusbeløb,

— rabatter, bonus og alle former for godtgørelser til forhandlere eller salgsorganisationer,

— rabatter for anden sortering.«

Artikel 3

Den frist på fem dage, som er fastat i artikel 4, stk. 1, litra a), i ovennævnte beslutning nr. 31/53, er indskrænket til en dag.

Artikel 4

Til ovennævnte beslutning nr. 31/53 tilføjes en artikel 7 med følgende ordlyd:

»*Artikel 7*

Uanset bestemmelserne i det foregående er de basispriser og de tillæg, der anvendes ved salg af nedenstående produkter, fritaget for opførelsen i prislisterne og salgsbetingelserne:

a) stål af en ikke-standard karakter med et indhold af mindre end 0,6% kulstof, og hvis kemiske og mekaniske egenskaber ikke nødvendigvis er tilstrækkelige til at gøre dem indbyrdes sammenlignelige;

b) stål af samme karakter benævnt »fysisk eller magnetisk«, som har visse elektriske og magnetiske egenskaber.«

Artikel 5

Denne beslutning træder i kraft inden for Fællesskabet den 1. februar 1954.

Denne beslutning er behandlet og vedtaget af Den høje Myndighed på dens møde den 7. januar 1954.

På Den høje Myndigheds vegne

Jean MONNET

Formand

BESLUTNING Nr. 24/54

af 6. maj 1954

om en forordning til gennemførelse af traktatens artikel 66, stk. 1, vedrørende de forhold, som udgør kontrol med en virksomhed

DEN HØJE MYNDIGHED HAR

under henvisning til traktatens artikel 66 og

ud fra følgende betragtninger:

Den høje Myndighed skal i henhold til artikel 66, stk. 1 i traktaten i en forordning fastlægge hvilke forhold, der udgør kontrol med en virksomhed;

kontrollen kan både tilkomme indehaveren af en rettighed og den, der er bemyndiget til i fuld uafhængighed at udøve en rettighed, og

efter høring af Ministerrådet,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De forhold, der udgør kontrol med en virksomhed, er følgende rettigheder eller aftaler, når de, enkeltvis eller samlet, under hensyn til alle faktiske, og retlige forhold, giver mulighed for at bestemme en virksomheds aktivitet på området produktion, priser, investeringer, forsyning, afsætning eller fortjenestens anvendelse:

1. ejendomsret eller brugsret til en virksomheds hele formue eller dele af denne;
2. rettigheder eller aftaler, der giver indflydelse på sammensætningen af en virksomheds organer, deres afgørelser eller beslutninger;
3. rettigheder eller aftaler, i henhold til hvilke en person, alene eller sammen med andre, kan føre en virksomheds forretninger;
4. aftaler med en virksomhed om dannelsen eller anvendelsen af dens fortjeneste;
5. aftaler med en virksomhed om dens hele behov eller afsætning af dens varer eller en væsentlig del af dens behov eller afsætning, såfremt sådanne